

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Václava Štencla a Karla Šimky v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Úřad vlády České republiky**, se sídlem nábreží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2024, č. j. 62023-2024-UVCR, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2025, č. j. 17 A 102/2024-43,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Stěžovatel podal k žalovanému žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Rozhodnutím ze dne 18. 9. 2024, č. j. 54371-2024-UVCR, žalovaný zčásti žádost odmítl z důvodu neexistence informací, část informací žalobci poskytl a část otázek odložil *ad acta*, jelikož předmětné dotazy nebyly způsobilými žádostmi o informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. Proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti podal žalobce rozklad, který žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl. Následně Městský soud v Praze usnesením označeným v záhlaví podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále „zákon o soudních poplatcích“), zastavil řízení o žalobě, kterou žalobce podal proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, a to pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu kasační stížností. Její součástí byla mimo jiné i žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5 000 Kč.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li *poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.*

[5] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[6] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 1. 2026, č. j. 2 As 5/2026-10, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti. Současně Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. K tomu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 28. 1. 2026, kdy jej osobně převzal, lhůta 15 dnů tak uplynula dnem 12. 2. 2026.

[7] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Na výzvu stěžovatel reagoval pouze podáním ze dne 30. 1. 2026, v němž s odkazem na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích požádal, aby Nejvyšší správní soud řízení nezastavil. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na svou konstantní judikaturu (rozhodnutí ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 33/2024-20, či ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14), podle níž žádosti o nezastavení řízení podle označeného ustanovení nelze vyhovět, netvrdí-li účastníci okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a nedoloží-li, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Označené ustanovení nemíří na situace, ve kterých poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, či ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017). Smyslem podání dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích není ani polemika s důvody, pro něž Nejvyšší správní soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků (obdobně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017).

[8] Stěžovatel ve svém podání ze dne 30. 1. 2026 nesdělil žádné relevantní okolnosti, proč by měl Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích postupovat. Poukázal jen na svou nemajetnost, která však s ohledem na výše uvedené sama o sobě nenaplnjuje podmínky pro postup soudu dle uvedeného ustanovení.

[9] Nejvyšší správní soud proto bez dalšího zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl předem poučen.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že stěžovatel nevyhověl ani výzvě k doložení splnění podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (povinné zastoupení advokátem). I kdyby tedy byl dán důvod pro nezastavení řízení dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních

pokračování

poplatcích, musela by být kasační stížnost odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku však má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, nebo ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[11] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto za použití § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2026

Eva Šonková
předsedkyně senátu